

[Svend Haugaard.]

§ 14, som vi har fremført ønskeligheden af at få ændret. Det er vi naturligvis tilfredse med, og vi kan tiltræde de ændringsforslag, der er stillet fra regeringens side.

Vi kan modsat ikke tiltræde, men anbefaler, at man stemmer imod ændringsforslagene fra fremskridtspartiet. Hvad angår ændringsforslag nr. 1 fra fremskridtspartiet angående lejeforhøjeiser, har der været stillet spørgsmål til ministeren, og det svar, vi har fået, har klargjort, at ændringsforslaget er helt overflødigt.

Jeg synes, det er svært at forstå venstres stilling i denne sag. Man har selv henvendt sig til regeringen med ønske om pris- og lønstop, og jeg har meget svært ved at se, at noget sådant også fra venstres side kunne gøres efter helt andre linjer, end det her er sket. Jeg mener ikke, at venstre har fremført andet end det, der står i betænkningen, at det altså ikke er nok for en samlet økonomisk løsning. Det er sandsynligvis rigtigt, men lad os så se, hvad der er nok, og lad os snakke om det.

Jeg er afgjort åben for, at situationen er af en sådan art, at der er behov for, at vi lytter meget til hinanden i disse sager. Jeg synes, det er lidt negativt, at man sådan blot holder sig udenfor.

Nu sagde venstres ordfører: vi medvirker altså ikke, Vi får måske efterhånden at vide, om man undlader at stemme, eller om man stemmer imod dette forslag. Det ville undre mig meget, hvis venstre, der selv har været interesseret i pris- og lønstop, når de ikke har kunnet anføre andre vægtige ting, skulle være i stand til at stemme imod det.

For enkelte i den radikale gruppe har det været et afgørende problem, at overenskomstmæssige lønstigninger ikke kunne indregnes i priserne, og vi har derfor lagt vægt på, at det var en absolut midlertidig ordning, og på betænkningens ordlyd om, at regeringen ikke har til hensigt at forlænge loven ud over 28. februar 1977, specielt i dette tilfælde § 3.

Der er enkelte i gruppen, der selv her fra talerstolen vil gøre rede for deres synspunkter og deres betænkeligheder på dette punkt.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for flertallets ændringsforslag og stemmer imod de øvrige fra fremskridtspartiet, og i øvrigt vil jeg stærkt anbefale, at man stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

Desuden vil jeg udtrykke håb om, at dette forslag må kalde på øget ansvar over for vort

samfund, især i de kredse, hvor der er et særligt behov for at kalde på ansvaret, og ingen skal være i tvivl om, at jeg tænker på de ulovlige konflikter. Vi tror ikke, at dette er et mirakelmiddel, men vi tror, det er et nødvendigt indslag mod risikoen for, at økonomien løber løtsk, inden augustforligets langtidsvirkning for alvor kan gøre sig gældende.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal først oplyse, hvordan socialistisk folkeparti vil stemme til ændringsforslagene. Vi vil stemme imod nr. 1 og 2, vi vil stemme for nr. 3, vi vil stemme for nr. 4, stemme imod nr. 5 og stemme for nr. 6. Nr. 7 anser jeg for et rent redaktionelt ændringsforslag.

Så vil jeg godt sige med hensyn til de drøftelser og det udvalgsarbejde, vi har haft, at det for socialistisk folkeparti har haft en ganske særlig interesse at undersøge, hvad der lå i lovforslagets § 11, hvori det siges, at løngevinsten, som opnås som følge af kollektive kampskridt, der er erkendt overenskomststridige, er ugyldige. Det er jo en nydannelse i dansk lovgivning, at man udtaler sig sådan om den slags lønstigninger, som der her er tale om. Det har hidtil været et spørgsmål, som alene var overladt til det arbejdsretlige system – det kan man så mene om hvad man vil – men som i hvert fald var overladt til det, og som var holdt uden for folketinget, som folketinget ikke selv har blandet sig i.

Det er på sin vis ikke overraskende, at denne paragraf kom ind, fordi baggrunden for dette lovforslag, baggrunden for de sidste 10, 11, 12 dages hektiske politiske aktivitet er jo den, at der har været en række aktioner ude på arbejdspladserne uden hensyn til og formelt set i strid med de gældende overenskomster. Det vil sige i strid også med den overenskomst, som gennem en lov vedtaget af et flertal i dette folketing er blevet påtvunget arbejdspladserne og har været påtvunget dem lige siden marts 1975.

Det er altså i virkeligheden disse konflikter, disse aktioner, der har ført til den nuværende situation, har ført til, at folketinget nu har beskæftiget sig med noget, som man officielt kalder et prisstop, men som fortrinsvis skal være et lønstop, og det er også her, § 11 helt klart kommer ind i billedet.

Jeg vil godt sige et par ord om disse overenskomststridige aktioner, som man her er så optaget af. Det kan ikke overraske mig, som hr.